

ligge mellem denne Lovs nuværende Forhandling og dens endelige Træden i Live. Jeg maa tilstaae, at, da jeg hørte, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgfreds (Lange) var bleven Medlem af Udvalget, gjorde jeg mig stor Forventning om, at denne Lov vilde blive behandlet paa en Maade, der var en Mand værdig, som var saa lærd i disse Sager, hvilke vi kunne kalde hans Specialitet; men jeg vil oprigtig talt tilstaae, at jeg er blevet meget stuffet i denne Forventning. Vi have hørt endeel Foredrag af det ærede Medlem i Sagen, og de tyde utvivlsomt paa hans store Interesse for den, men naar det ærede Medlem har henkastet den Bemærkning, at det vilde have været bedre at vedtage to Love, saa fristes man til at komme paa den Tanke, at det vilde have været rigtigere, om det ærede Medlem havde forfattet to Love og forelagt os dem til Forhandling, da Udvalget dog er kommet til at ombanne Loven saaledes, at det har givet et saa godt som nyt Udkast. Det ærede Medlem vil maaskee have Leilighed til i Tiden fra nu af til Efteraaret at forfatte sine to Love, medens han nu kun istedetfor dem har forelagt os en stor Række af Ændringsforslag. Hvor opmærksom jeg imidlertid end har læst dem igjennem og sammenlignet dem med det oprindelige Udkast og med det af Udvalgets Fleertal vedtagne Udkast, har jeg dog ikke været istand til at opdage, at der i dem findes noget egentligt saaledes overveiende Godt, at jeg kan være med til at stemme for dem. Jeg vil endog saa tilstaae, at de have mindet mig om en Ting, som jeg ofte har troet, at det vilde være nyttigt at indføre her i vor Forretningsorden, nemlig at ethvert Forslag, det være sig et Lovforslag eller Ændringsforslag, skulde have en eller to Understøttere; saa var man dog vis paa, at et enkelt Medlem, som forelagde Thinget sine Tanker til Forhandling, ikke stod ganske alene med dem i Verden. Som et Exempel paa, at der virkelig ikke er noget Nyttigt og Opklarende eller, jeg kunde endog sige, Klart i de Ændringsforslag, som det ærede Medlem har stillet, vil jeg ogsaa sige et Par Ord om den Paragraph, som nylig er bleven forhandlet imellem de to ærede Medlemmer af Udvalget. Det forekommer mig

fuldkommen klart, at naar de, der skulle udskrive Mandskab, tage til hver Vaabentjeneste de Folk, som fortrinsviis egne sig dertil, saa er det Udtryk ligesaa tydeligt og betegnende som det længere, der findes i det ærede Medlems Ændringsforslag. Jeg indseer virkelig ikke, at der skulde være nogen sær Anledning for de Folk, som staae for Udskrivningen, til at tage til Orlogs Folk, som ikke ere søvante, eller tage netop en Lods til at være Cavallerist. Jeg kan ikke see, at der kommer Noget ud af, om noget eneste af disse Ændringsforslag, der findes her i stor Mængde, skulde blive vedtaget. Det, som jeg vil haabe, der kommer ud af denne Lov, enten nu eller senere, er en forbedret Indretning af det hele Udskrivningsvæsen. Jeg vil haabe og troe, at Udvalget har forbedret Loven, og da den i sig selv indeholdt meget Godt, og Udvalget endvidere har øget meget Godt dertil, troer jeg virkelig, at vi kunne faae et meget brugbart Lovudkast, ført igjennem. Hvad der særligt interesserer mig at faae ændret ved denne Lov, er de store Ulemper, som i dette Dørligt bestaae for Landets Søfart ved den Maade, hvorpaa man tager det Mandskab, som behøves til Orlogstjenesten. Det vil være alle de ærede Medlemmer bekendt, at hvergang der har skullet være taget noget Mandskab efter et større Antal, har det trindt om i Landet været til baade privat og jeg kunde gjerne sige til nationalt Tab. Vi have mangfoldige Gange seet Fartøier, som netop laae færdige til at afgaae paa deres Reise, berøvede saa at sige deres hele Mandskab, og vi have seet, at denne Maade, pludseligt at presse Folk ind i Orlogstjenesten, og især tidligere til en meget lavere Hyre end den, de tjente ad den private Vej, har drevet en Masse af vore bedste og flinkeste unge Søfolk ud i fremmed Tjeneste, og jeg troer derfor, at det ikke er for meget sagt, naar jeg paa staaer, at der i de større Stæder her i Landet nu er en ringere Matrosklasse, end vi havde for 10 til 12 Aar tilbage. Dersom denne Lov ikke udretter Andet end at ordne Forholdene paa en for Marineen fornuftig Maade, paa en for Befolkningen lempelig Maade, og paa en Maade, der befrier den private Skibsfart for store Tab og Ulemper, dersom den ikke gjorde